

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 13. apríla 2017 – Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte/ING-DiBa Direktbank Austria Niederlassung der ING-DiBa AG

(Vec C-191/17)

(2017/C 239/29)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte

Žalovaná: ING-DiBa Direktbank Austria Niederlassung der ING-DiBa AG

Prejudiciálna otázka

Treba článok 4 bod 14 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES z 13. novembra 2007 o platobných službách na vnútornom trhu (ďalej len „smernica o platobných službách“) ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že aj on-line sporiaci účet, na ktorý môže príslušný klient (s disponibilitou na dennej báze a bez osobitného sprostredkovania bankou) uskutočňovať prostredníctvom telebankingu vklady na referenčný účet (bežný účet – Girokonto v Rakúsku), ktorý je vedený na jeho meno, ako aj výbery z tohto účtu, treba subsumovať pod pojem „platobný účet“ (článok 4 bod 14), a preto spadá do pôsobnosti smernice o platobných službách?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 13. novembra 2007 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a ktorou sa zrušuje smernica 97/5/ES (Ú. v. EÚ L 319, 2007, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag, miesto pojednávania Amsterdam, (Holandsko) 25. apríla 2017 – X/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Vec C-213/17)

(2017/C 239/30)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Den Haag, miesto pojednávania Amsterdam

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: X

Žalovaný: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 23 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 604/2013 ⁽¹⁾ (ďalej len „dublinské nariadenie“) chápať v tom zmysle, že Taliansko sa stalo štátom zodpovedným za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu, ktorú tam žalobca podal 23. októbra 2014, napriek tomu, že zodpovedným členským štátom bolo v prvom rade Holandsko z dôvodu žiadostí o medzinárodnú ochranu v zmysle článku 2 písm. d) dublinského nariadenia, ktoré tam boli podané skôr a z ktorých naposledy podaná žiadosť bola v tom čase ešte posudzovaná v Holandsku, pretože [Raad van State (Štátna rada)] ešte nerozhodla o opravnom prostriedku, ktorý podal žalobca proti rozhodnutiu Rechtbank zo 7. júla 2014...?